

[Lilli Gyldenkilde]

Vi diskuterer jobskabelsesordninger, og vi diskuterer jobtilbudsordninger i dag. Jeg vil bede hr. Bo Kristensen se på de tal; så vil han se, at en del af stigningen i antallet af beskæftigede skyldes, at de pågældende er kommet ind i beskæftigelsesarbejder efter jobtilbudsordningen.

Hvad angår det spørgsmål, jeg har stillet statsministeren og nu fået svar på, nævnte jeg det for at vise, at vi ikke kan regne med, hvad der bliver lagt på bordet for os, og det er fortløven. Når de økonomiske vismænd kan skønne så galt som 15.000 mennesker på så kort tid – alene udtrykket de økonomiske vismænd skulle gøre, at vi fik stor respekt for dem, »de vise mænd« – men altså når man kan skønne så galt i dette, er de beregninger, man kører frem med, altså meget, meget usandsynlige. Undskyld jeg siger det, men det er de. Jeg vil ikke afvise, at der er sket en fremgang nogle steder, men den er i høj grad sket i og med, at der er kommet flere i jobtilbudsordningerne, og det kan man se på de oversigter, vi får i arbejdsmarkedsudvalget, hvis man ellers læser det materiale, man får.

Tonni Nielsen (SF):

Som det næppe kan undre, kan socialistisk folkeparti ikke tilslutte sig den ordstrøm af takketalere, som de to ordførere i formiddags var inde på, takketalere til den siddende regering om alle de åbenbaringer og lyksaligheder, disse to lovforslag har resulteret i.

Hvad er grunden til, at regeringen nu vil ændre på arbejdsløshedslovgivningen? Hvem er det, der er synderen i denne åbenbaring og strøm af ændringsforslag? Hvem er de skyldige, når antallet af langtidsledige og unge arbejdsløse er stærkt stigende? Er det de langtidslediges egen skyld? Er det de unges skyld, som aldrig har haft mulighed for at få et job eller en uddannelse, at antallet er stigende? Nej, de har nemlig ikke reelt i dag fået en mulighed for at få varige og betryggende arbejdsvilkår, og de forslag, der er indeholdt i forliget mellem regeringen og det radikale venstre, giver heller ikke varige og trygge arbejdsforhold.

Men hvis man ser på regeringens forlig med det radikale venstre om jobtilbudsordningen og jobskabelsesordningen, får man faktisk den opfattelse, at det er næsten selvforskyldt for disse grupper, at antallet af ar-

bejdsløse nu er stærkt stigende. Regeringen kunne have undgået en stigning i disse grupper, hvis den havde undladt at reducere de kommunale bloktilskud, som jo har medført, at der er sket reduktioner i antallet af offentlige stillinger i kommuner og amter.

Socialistisk folkepartis holdning er, at hvis en lov ikke virker efter hensigten, skal den selvfølgelig ændres, men er det tilfældet med jobtilbudsloven og loven om jobskabelse? Begge love kunne bestemt have været udformet på en bedre måde set ud fra SFs synspunkt. Det havde bl.a. været bedre, at 26 ugers reglen helt var blevet fjernet, så havde vi nemlig ikke haft nogen langtidsledige. Men ellers har de stort set virket efter den hensigt, man har haft med dem, nemlig for det første, at der er givet de langtidsledige et arbejdstilbud på en almindelig arbejdsplads og dermed mulighed for genoptræning og vedligeholdelse af arbejdsevnen for den ledige. For det andet, at der er sket en udvidelse af den samlede beskæftigelse i samfundet.

Der har gennem de sidste fem år, hvor loven har virket, været 250.000 ledige, som har fået mulighed for et jobtilbud, og bare i 1984 vil antallet være mellem 60.000 og 63.000. Af disse 250.000 har ca. 200.000 rent faktisk fået et arbejdstilbud under den ordning. Men hvad er regeringens mål med at ændre denne holdning? Målet er helt klart at ændre samfundet i retning af et andet menneskesyn: de langtidsledige skal ende på varig bistandshjælp eller den rigtige betegnelse herfor: fattighjælpen.

Der skal godt nok være muligheder for uddannelsestilbud af en varighed på 1½ år, men er det et reelt uddannelsestilbud? SF er som bekendt ifølge fru Lilli Gyldenkilde meget indstillet på, at der gives muligheder for kompetencegivende uddannelser for de ledige, men SF mener, at et reelt tilbud ikke er til stede, fordi der hverken er økonomiske muligheder eller uddannelsespladser nok til at dække det nuværende behov, som for 1985 vil være på ca. 28.000 pladser.

SF så f.eks. gerne, at der blev indført betalt frihed til uddannelser, som ville give øget beskæftigelse og betyde, at de ledige kunne komme i gang. Regeringen vil have jobskabelsesloven decideret fjernet på længere sigt. Den virker ikke efter hensigten, siger man. Regeringen har siden sin tiltrædelse i september 1982 gang på gang saboteret denne lov,